

En PALLADIUM Film

Den gamle Præst

EFTER JAKOB KNUDSEN'S FORTÆLLING

A/S PALLADIUM

præsenterer

Den gamle Præst

En Filmatisering af

JAKOB KNUDSENS Fortælling

med

Poul Reumert

Manuskript..... JON IVERSEN og
CHRISTEN MØLLER

Musik ERIK FIEHN

Orkester ERIK TUXEN

Instrumentation..... PETER DEUTSCH

Fotograf..... EINAR OLSEN

Dekorationer ERIK AAES

Tone ERIK RASMUSSEN

Montage WINNIE NIELSEN

Udlejning: A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Personerne

Grev Trolle	POUL REUMERT
Grevinden	Katy Valentin
Camilla, deres Datter	Ettie Heide
Pastor Castbjerg	Nicolai Neiiendam
Andersen, Sognefoged	Rasmus Christiansen
Christoffersen, Væver	Kai Paaske
Jensen, Prædikant	Svend Aggerholm
Fru Jensen	Karen Caspersen
Magnus, deres Søn	Jens Asby
Preben Bech	Knud Rex
Christian, Røgterdreng	Ole Hofman
Gamle Karen	Marie Niedermann
Lugekonen	Petrine Sonne
Else Kundbjerg	Mette Bjerre
Fru Hansen	Karen Gabs

Isenesættelse

Jon Iversen

Poul Reumert

RESUMÉ

PAA Herregaarden Søttrup bor Grev Trolle med sin Hustru og deres Datter, Camilla. — Det er Højsommer, Solen straalet over Marker, der lover god Høst for Beboerne paa Herregaarden og i den nærliggende Landsby, Brindsted.

Paa en Grøftekant ved den bølgende Kornmark mødes Camilla med sin Ven, Landvæsensevenen Preben Bech fra Nabogaarden. Lykkelig og smilende Ungdom — to, der ved,

at de hører sammen! Skjult i Kornet belurer Magnus Jensen dem. Hans Tanker kredser stadig om Camilla, og han er farlig, fordi hans erotiske Begær er uden Hæmninger.

Magnus Jensen er Landvæsenselev paa Søttrup. Skønt Grev Trolle instinktmæssigt har Afsky for ham, beholder han ham dog af Hensyn til hans Far, den omrejsende Prædikant, Hr. Jensen. Denne har gjort Indtryk paa Greven med sine Opbyggelsestaler og sine Planer om at oprette et Menigheds-

hus paa Egnen. Nu har Pastor Jensen sammen med sin for-
kuede Kone slaaet sig ned i Brindsted Kro og arbejder paa at
faa sine Planer realiseret, støttet bl. a. af Sognefogeden og
Væveren. Man har indvarslet til et Møde paa Kroen om
Aftenen for at skaffe den fornødne Kapital til Menigheds-
huset, hvor Jensen skal være Forstander. Mod disse Planer
staar Sognets gamle Præst, Pastor Castbjerg — væsentligt
fordi han har en grundfæstet Mistillid til Jensens Person.
Derfor er han ogsaa som Grevens og Grevindens trofaste Ven
bekymret over den Magt, Jensen har faaet over Greven.

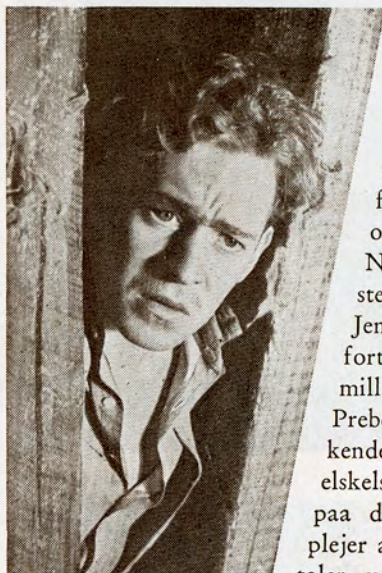
Grev Trolle er en impulsiv, viril Natur, inderlig og godmodig, men hidsig af Temperament. Hans syngende fynske Dialekt viser, at han er fremmed paa Egnen. Fremmed er han ogsaa overfor de Mørkemænd, der søger at benytte sig af hans Naturs Aabenhed. Men Pastor Castbiergs Advarsler afviser han overmodigt under et Besøg, denne aflægger paa Gaarden. Og dog sker der netop under Castbiergs Besøg et Par Begivenheder, der viser de Farer, der truer Greven dels fra Omverdenen udefra og dels fra hans eget Sind indefra.

Magnus Jensen har ved sin aabenlyse Pligtforsømmelse og Frækhed irriteret Greven saa stærkt, at Greven giver ham en Røffel og i Hidsighed smider ham paa Døren. Samtidig indfinder Væveren sig. Han ser Optrinet og hjælper Magnus med at overstænke Gulvet med Magnus' Næseblod for at kunne

bruge dette som Bevis mod Greven. Væverens Ærinde er at faa Greven til at tegne sig paa Indsamlingslisten angaaende Menighedshuset. Greven tegner sig for et stort Beløb, skønt han ser, at de øvrige Bidragydere ikke er særlig tillidsvækkende. Han afviser dog Væverens Forsøg paa at faa ham til ogsaa at tegne sig som Hovedkautionist for Foretagendet.

Ved Mødet om Aftenen, hvor Greven er til Stede, afslører Pastor Castbierg overfor sine Sognebørn Hr. Jensen i al hans Forløjethed. Greven opponerer, men begynder dog at forstaa, at man kun vil udnytte ham økonomisk, da han stadig skal staa som største Bidragyder og Hovedkautionist. Væveren og Sognefogeden forsøger nu at true ham med Hentydninger til Blodpletterne efter Magnus Jensen. Men endnu kan Greven slaa det hele hen med en overmodig Latter. — Under Mødet

har Magnus forsøgt at trænge ind til Camilla, der er alene hjemme i Herregaardens Stuer. Da hun afviser ham, truer ogsaa han med Blodpletterne for at faa hende til at tie om hans Opførsel mod hende.

Næste Dag har Greven bestemt sig til at sige Magnus Jensen op. Paa en Ridetur fortæller han smaaadrillende Camilla, at han i Stedet vil tage Preben Bech paa Gaarden. Han kender hendes og Prebens Forælskelse og finder nu Preben paa det Sted, hvor de to unge plejer at mødes. Mens de to Mænd taler ud sammen, rider Camilla glad hjemefter. Og saa sker den

første Katastrofe. Magnus overfalder Camilla og slæber hende ind i et afsidesliggende Faarehus. Han forhindres dog i at fuldføre sin Forbrydelse, da han i Faarehuset opdager Væveren, som plejer at sove til Middag her. Camilla undslipper, men Væveren raader Magnus til, hvis det bliver nødvendigt, at forklare, at Camilla og Magnus var enige om Mødet i Faarehuset. Væveren erklærer sig rede til at vidne i Magnus' Favør. Saa gaar Magnus hjem til sit Arbejde paa Høloftet. Samtidig har Greven erfaret, hvad der er sket med hans Datter. Han finder Magnus paa Høloftet, og i afmægtigt Raseri over Magnus' Replik: „Hun vilde selv — hun vilde

selv —“, slaar han ham i Hovedet med Skæftet paa sin Ridepisk. Magnus styrter ned paa Ladens Stengulv — død. Dette Optrin overværes kun af Gaardens lille Røgterdreng, Christian. Han forstaar Ulykken i hele dens Omfang og har kun een Tanke: at hjælpe Greven. Derfor gemmer han Grevens Ridepisk, uden at denne ser det og lyver hurtigt en Forklaring sammen overfor de tililende Folk, saa de maa tro, at Magnus udelukkende er dræbt ved Faldet.

Grev Trolle gaar op til sin Hustru. Hun, der i Forvejen er svag, er bleven alvorlig syg, da hun aner den sande Sammenhæng med Magnus' Død. Men styrket af Camilla lyver

Greven for hende, skønt det er hans Natur inderligt imod. Han søger til Pastor Castbiere, og denne ser saa menneskeligt paa Sagen, at han raader Greven til for sin Hustrus Skyld at fastholde Nægtelsen.

Imidlertid arbejder Jensen og hans Parti paa at udnytte Magnus' Død mod Greven. Kun Fru Jensen føler ægte og dyb Sorg over sin Søns Synd og hans Død. Jensen og Sognefogeden er klar over, at det først og fremmest gælder om at skaffe et Bevis mod Greven. Dette lykkes tilsyneladende, da Sogne-

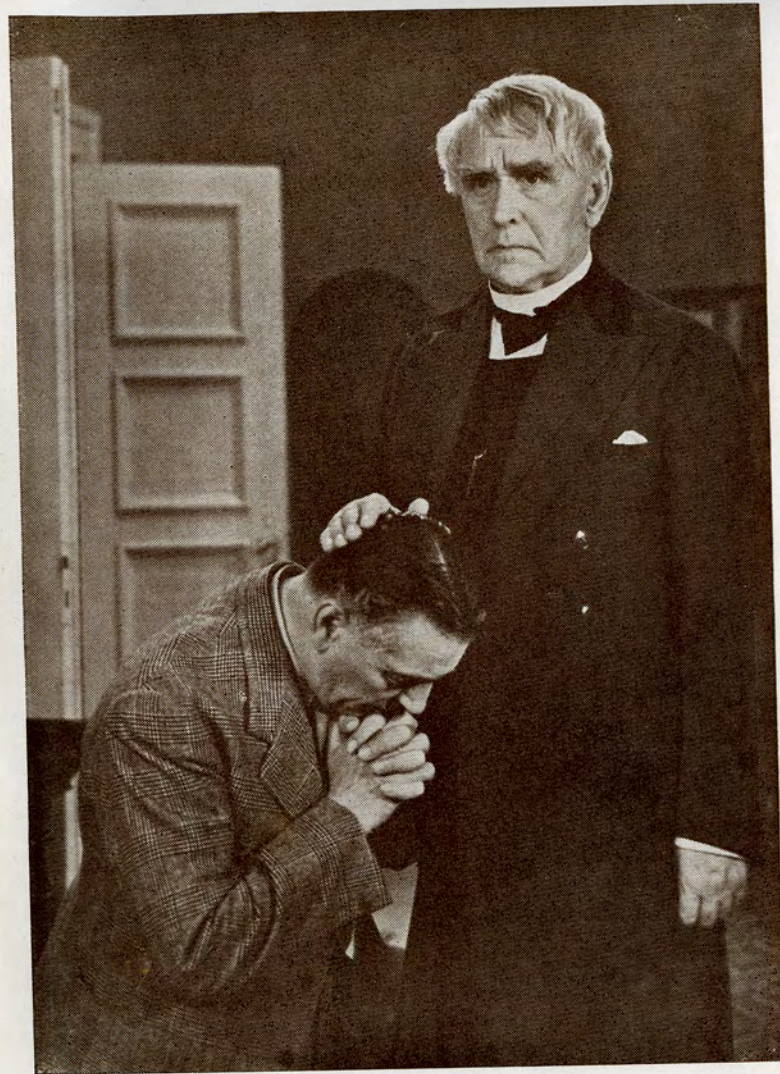

fogeden overrasker Christian med Ridepisen og tager den fra ham. Men Christian, der ved, hvor meget det gælder, lister sig om Aftenen til at tage den igen i Sognefogedens Gemmer.

Næste Dag opsøger Pastor Jensen, ledsaget af sin Hustru, Greven. Det afgørende Bevis, Ridepisen, er nu atter i Grevens Hænder. Men da Jensen kommer med et gement Tilbud om at tie overfor Retten med sin Søns Død, hvis Greven vil betale ham for det, og da han yderligere gentager Væverens og Magnus' Paastand om, at Camilla var enig med Magnus om Mødet i Faarehuset, — saa kan Greven ikke lyve længere, men slynger i et voldsomt Udbrud Jensen sin Foragt og sin Tilstaaelse i Ansigtet. Han beder Fru Jensen om Tilgivelse

for, hvad han har gjort, og hun viser senere sin Menneskelighed ved at faa sin Mand til ikke at rejse Sagen om Sønnens Død overfor Grevens Familie.

Men Grev Trolle har taget sin Beslutning. Han ved, at han ikke kan undgaa Straf, og han ved, at hans Hustru ikke kan overleve at se ham straffet. Derfor gaar han igen til Pastor Castbjerg og faar hans Tilladelse til den Handling, han i Overensstemmelse med sin Natur *maa* udføre: at tage Livet af sig. Ved Eldrup Strand, hvor alle ved, han plejer at bade, vil man finde hans Tøj. — — Grev Trolle er svømmet langt, langt ud. Han gør det i Troen paa, at den Kvinde, han elsker, nu kan føre Livet videre sammen med de to unge.

Poul Reumert og Nicolai Neiiendam

Jakob Knudsen

(1858 - 1917)

Jakob Knudsens Fader var Præst, men hans Slægt iøvrigt vestjyske Bønder fra Ribeegnen. Han beholdt alle sine Dage et stærkt Præg af denne sin Oprindelse, hvilket mærkedes baade i hans Ydre, i hans Sympatier og i hans Sind og Væsen.

Jakob Knudsens borgerlige Tilværelse blev ujævn. Efter i 1877 at være blevet Student, følte han sig mest tiltalt af Filosofien, men opgav den for Teologien. I 1881 blev han cand. theol. og kastede sig paany over Filosofien og begyndte paa forskellige digteriske Arbejder, men ingen af Delene syntes at ville lykkes for ham. Efter en aandelig Krise vendte han hjem og virkede fra 1881 som Højskolelærer i Askov, blev gift og fik Hus og Grund. Hans Ægteskab blev opløst, og da han efter at være blevet Valgmenighedspræst i Mellerup giftede sig paany, fik han Stemningen saa stærkt imod sig, at han maatte søge sin Afsked. Resten af Livet virkede han som Foredragsholder, først bosat i Randers, fra 1909 til sin Død i Birkerød.

Jakob Knudsen udvikledes sent. Han var 41 Aar, da han i 1899 slog igennem med *Den gamle Præst*, i hvilken han paa en forunderlig betagende og stærk Maade skildrer det Milieu og den Race, hvorfra han selv er udgaet: Landsbyen og Hjemstavnen og de jyske Bønder. Og som i de fleste af sine Bøger behandler Jakob Knudsen ogsaa i *Den gamle Præst* netop de Problemer, som laa ham mest paa Sinde: Spørgsmaalet om Forholdet mellem personlig og borgerlig Moral, Spørgsmaalet om den enkeltes Ret til at handle efter sin Samvittigheds Bud paa tværs af Samfundets Love.